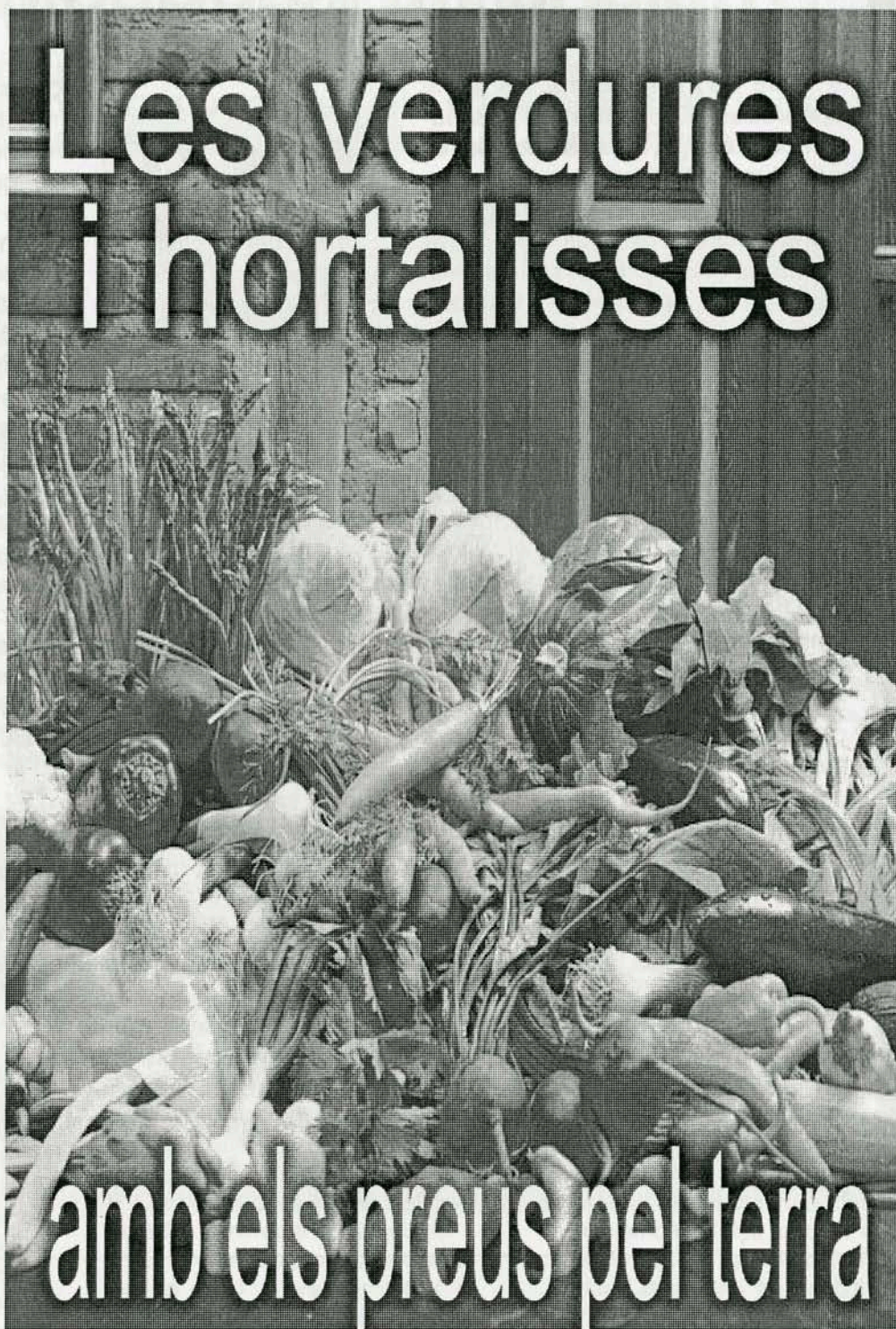

l'aveudebenicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 9 de desembre de 2005 • Núm. 513 • Any X • 1 Euro

FUTBOL SALA: Adeu a Taxio Gutiérrez i benvinguda a Miki com a nou entrenador

Les verdures i hortalisses

amb els preus pel terra

La Unió alerta dels perills de la variant de l'N-340

Els veïns van celebrar la festivitat de Santa Bàrbara

L'últim reducte agrari

Entre els intermediaris, les grans superfícies i l'administració, acabaran per carregar-se el sector de l'agricultura. Al llaurador, una altra espècie dels sectors primaris, en via d'extinció a les nostres contrades, li les estan fent passar magres. És aberrant, desmesurat i insultant que, com sempre sol passar, un producte que al llaurador, amb prou feines aconsegueix cobrir la seua despesa, quan arriba a la venda al consumidor ha apujat els seu preu, de vegades fins més d'un 1000%.

Les grans cadenes de distribució, en les que estan incloses, d'alguna o altra manera, la majoria de les grans superfícies comercials són les que estan obligant-nos a pagar aquests preus tant abusius i, al mateix temps, enfonsant la xicoteta i mitjana agricultura típica de la nostra comarca. Al voltant d'un 10% del sector productiu benicarlano treballa en aquest sector primari i la seua pèrdua podria deixar malmesa l'economia

513

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

domestica del nostre poble. Atenen a les dades existents, quasi podríem afirmar que som l'últim reducte que queda del sector agrari a la nostra província.

Mentre, l'administració autonòmica, com no arribarem a la quota establerta per a aplicar el seu Pla Estratègic, segurament no tindrà ni que aplicar aquesta despesa als seus pressupostos. Premonitori pot semblar aquell preàmbul de l'esbo-

rrany de Llei Valenciana del Sòl, que indicava que igual que en els seu temps van desaparèixer l'olivera i la vinya, com a recursos més importants del nostre país, ara li pot passar igualment als cítrics i hortalisses, havent-se d'adaptar a la nova "herba" que fa furor a la nostra comunitat, la gespa ... dels camps de golf.

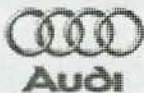
Som l'últim reducte. Però a diferència dels còmics, no tenim cap Astèrix, ni cap poció màgica que ens pugui ajudar. I així ens pot anar

CARXOFA: un bon grapat de carxofes, les més grosses i precioses del mercat, per a tots els que han col·laborat en la mostra de bonsais que es va fer el passat cap de setmana. Molt especialment per a Pepito Bonsai que va tenir la paciència i el gust d'explicar als xiquets de les escoles tot el interessant món del bonsai.

PANISSOLA: per als polítics afins, com Jaime Mundo. Normal és que Paco Pac s'arromangue i col·labore en la festa del seu carrer, Santa Bàrbara, però el sr. Mundo que pintava per allí a no ser que siga afín a no sabem ben bé què. Serà que la santa té afinitats amb el PP? Cosa, per altra part, molt comprensible: ara els bisbes ja van a les manis del PP.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

A quan paguen un enciam?

Del camp al consumidor fins el 1000% de diferència de preu. Els grans distribuïdors imposen els seus preus abusius, a la baixa, al llaurador i, a l'alça, al consumidor

text REDACCIÓ

Els sectors primaris estan passant per un dels pitjors moments de crisi que es recorden. A Madrid, la ministra continua amb les reunions encaminades a donar una solució a qui dia a dia intenta guanyar-se la vida proporcionant-nos productes bàsics. Si fa escassament un mes eren els pescadors els que es llançaven al carrer per a reclamar ajudes, ara són els agricultors qui amenacen de seguir el mateix camí. I és que pocs consumidors coneixen realment el que se li està pagant al llaurador, en el camp, pels productes que nosaltres després estem comprant a elevats preus. La Unió-COAG ha posat el dit en la nafra denunciant que en un estudi realitzat amb els productes hortícoles i cítriques que es cultiven actualment en el camp valencià, s'ha detectat el desmesurat marge comercial existent, amb un ganxo que va del 267 al 1155%. A Benicarló, moltes famílies estan afectades per aquesta situació, que està provocant una minva en el seu poder adquisitiu. Només cal recordar que la comarca del Baix Maestrat és la que més hectàrees destina al cultiu d'hortalisses en tota la província de Castelló. El mateix ocorre amb la superfície dedicada a les oliveres i vivers. I diuen que no trauen ni per a pagar els costos de producció.

PREUS ABSURDS

L'estudi de la Unió reflexa un marge comercial entre el camp i la venda al públic del 267'5% en albergínia, del 287% en carxofa, 330% en tomaca, 510% en taronja, 600% en clementina i del 1.155% en l'enciam. Els preus en

camp, de l'estudi són els que ofereix setmanalment la Conselleria d'Agricultura i les cooperatives, mentre que els de venda al públic provenen de la mitjana de quatre grans superfícies i supermercats més representatius de la Comunitat Valenciana. Les xifres, realment, sorprenen. A l'agricultor se li està pagant un enciam a 0'09 cèntims d'euro, mentre que el consumidor l'adquireix a 1'13 euros. Una coliflor surt del camp després de pagar-li al productor 0'20 cèntims d'euro. A la nostra cuina arriba després d'abonar 1'60 euros, la qual cosa suposa que pel camí algú ha guanyat 1'40 euros. La taronja s'està pagant en el camp a 0'20 cèntims el quilo, però el consumidor la compra a 1'22 euros.

En el cas dels productes cítrics, la Unió ja va denunciar al novembre que s'estaven pagant preus més baixos que en la campanya de l'any passat, a pesar de la gran minva de la collita. En este sentit, detectaven que els preus mitjans que es paguen en el camp per les varietats cítriques, actualment en recol·lecció, són un 4,5% inferiors als de la passada campanya, a pesar de la important baixa de producció xifrada en un 25% per la Conselleria

d'Agricultura. La comparativa realitzada per la Unió, de les cotitzacions des de l'1 de setembre fins al 23 d'octubre d'aquesta i la passada campanya oferides per la pròpia Conselleria d'Agricultura, reflecteix que totes les varietats que es recol·lecten en estos moments es paguen a preus inferiors als de la passada campanya, a excepció de les varietats Navelina, Okitsu-Clausellina, Owari i Salustiana, que ho fan de forma tan lleugera que no compensen de cap manera el gran descens de collita previst. Així, la Navelina es paga un cèntim d'euro més cara per quilo però hi ha un 53% menys de collita; la Salustiana es cotitza un cèntim d'euro també a l'alça amb un descens de collita previst del 51%; l'Okitsu-Clausellina es cotitza un altre cèntim d'euro per quilogram per damunt però hi ha un 23,7% menys de producció i l'Owari es paga 2 cèntims d'euro/quilo més que en la passada però la minva de collita en el conjunt del subgrup Satsuma a què pertany és d'un 44,7%.

La varietat que es paga a un preu inferior en relació a la passada campanya és la Clemenpons amb un descens de 7 cèntims per

Crisi al sector agrícola

ve de la pàgina anterior

quilo, li segueix l'Oronules amb 5 cèntims d'euro menys o l'Arrufatina amb 3 cèntims menys. Resulta significatiu que la Clemenules es pague 2 cèntims per quilo menys que la passada campanya amb un descens de collita que es preveu del 15,9%.

Joan Brusca, secretari general de La Unió-COAG, assenyalava que "és absolutament increïble el que ocorre, perquè tots esperàvem un augment dels preus en el camp i succeeix tot el contrari. No vull ni imaginar-me el que podria passar si estiguérem en uns nivells normals de collita." Brusca va afegir que "si continuem amb esta situació, la Conselleria, s'estalviaria el seu pressupost i no aplicaria el Pla Estratègic del sector, perquè no s'arribarà a la producció, amb la qual cosa els citricultors continuaran sense millorar les seues rendes. I al pas que anem, quedaran quatre en el camp". En opinió del secretari general de la Unió la realitat dels preus en el camp "posa de manifest que és evident que no estem en el lliure mercat que sempre al·leguen els polítics, perquè amb menor oferta, contràriament al que hauria de passar, els preus no paren de baixar. Les Administracions, autonòmica, estatal i europea han de posar-se ja a treballar per a evitar l'oligopoli que representa, ja, la gran distribució comercial europea, que és, al cap i a la fi, qui està posant la soga al coll als citricultors valencians".

SUPERFÍCIES DEDICADES AL CULTIU A BENICARLÓ

La comarca del Baix Maestrat és la que més hectàrees dedica al cultiu en el seu terme municipal de tota la província de Castelló. Un total de 49.809 hectàrees estaven cultivades segons l'últim cens publicat per l'Institut Valencià d'Estadística. Som els que més

superfície dediquem al cultiu d'hortalisses dins del total de la província de Castelló i el mateix ocorre en el cas d'oliveres i vivers. En concret, a Benicarló, de les 3.079 hectàrees dedicades al cultiu, s'utilitzen 2.538, que suposen el 82'4% del total. A fruiters es dediquen 770 hectàrees, mentre que a l'oliverar, 384. Les plantes subtropicals i mediterrànies ocupen 573 hectàrees de terreny en el terme municipal. De tots estos cultius, 1.094 hectàrees utilitzen el regadiu.

En règim de propietat existeixen 2.196 hectàrees de terreny, que és el 86'5% de la superfície comptabilitzada. Només el 10'2% dels terrenys estan en règim d'arrendament. En resum. El 9'9% de la població total de Benicarló es dedica a l'agricultura, sent 865 les persones que es dediquen a ella. Del total d'empreses que existeixen en la ciutat, 105 es dediquen a este sector productiu, que suposa el 9'8% del total. L'agricultura ocupa el quart sector productiu a Benicarló si atenem al nombre de persones o empreses que es dediquen a ella. No resulta difícil comprendre perquè els problemes en el camp tenen gran repercussió en la ciutat.

ANUNCI DE MOBILITZACIONS

Segons la Unió, els estudis realitzats corroboren les denúncies i

protestes d'esta organització sobre la idea que tots guanyen en la cadena comercial menys els productors, per la qual cosa han exigit una sèrie de mesures per a aconseguir preus justos en el camp. En primer lloc, han demanat que l'acord aconseguit a Almeria es trasllade al País Valencià per a fixar els preus mínims que cobrisquen els costos de producció. Altres mesures, segons la Unió, han de passar per l'activació de mecanismes legals de seguiment dels preus a través del Servei de Defensa de la Competència i la creació d'una Llei de Comerç de Productes Agropecuaris que contemple una Comissió d'Examen de Pràctiques Comercials. També reclama la Unió una major participació dels productors en la cadena agroalimentària i en el valor dels productes, i dels consumidors en la informació comercial d'aquests productes, juntament amb la implantació del doble etiquetatge.

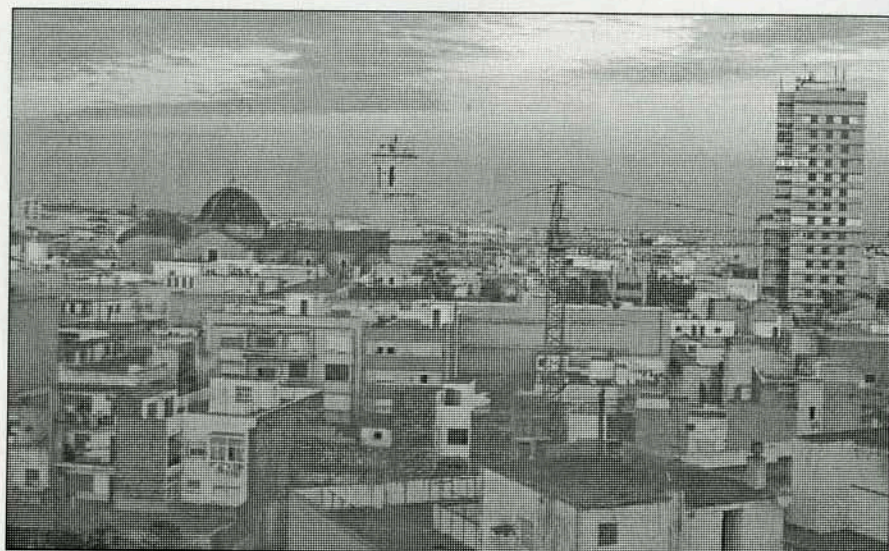
Joan Brusca, secretari general de la Unió, diu que "la situació és dramàtica per als productors valencians, perquè als preus insultants que actualment reben en el camp cal sumar-li les pèrdues per l'alt preu del gas-oil o per les gelades que, a pesar dels anuncis resonants i d'estar a punt de finalitzar l'any, la veritat és que ningú ha cobrat ni un euro per l'elles"; referint-se, Brusca, a les ajudes que es van pactar per les gelades produïdes l'any passat. Brusca ha anunciat que "els actes de protesta de la Unió continuaran al llarg de les pròximes setmanes fins que l'Administració central i autonòmica reaccionen davant de la major crisi agrària que la història recorda". En aquest sentit, ha desvelat que s'està preparant un calendari de mobilitzacions que culminaran amb una gran protesta a Madrid.

Mesurarant el contingut de l'aire

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló buscarà la col·laboració dels veïns per a instal·lar mesuradors de qualitat de l'aire. El consistori, que ha firmat un conveni amb la Universitat Politècnica de Catalunya, demanarà voluntaris entre la població per instal·lar els mesuradors de qualitat de l'aire en les seues vivendes. L'objectiu que es persegueix amb la posada en marxa d'este programa és determinar l'origen de les olors que habitualment es respiren a Benicarló, que han sigut motiu de tot tipus de sospites per part de la ciutadania. El consistori oferirà als veïns la possibilitat de tindre en les seues cases els mesuradors, que quedarien instal·lats en les finestres dels seus domicilis. Per mitjà d'un senzill dispositiu, cada vegada que es detecten olors que pogueren ser sospitosos, l'encarregat de realitzar el control només haurà d'accionar l'aparell, que registrarà el mesurament.

L'estudi que es realitzarà anirà encaminat al control químic dels episodis d'olor i qualitat de l'aire en l'àrea urbana de Benicarló. Amb els resultats obtinguts, es podrà determinar l'origen dels episodis, la identificació i quantifica-

ció dels compostos productors, a més, d'elaborar mapes de concentració. El cost total de l'estudi està xifrat en 10.180 euros. Paral·lelament, el departament d'Enginyeria Química de la Universitat Politècnica de Catalunya realitzarà un estudi meteorològic de la zona, amb l'objectiu de realitzar un control social aplicat als episodis d'olor i analitzar les potencials fonts emissores. En este cas, l'estudi té un cost de 8.140 euros.

Les olors que es respiren a Benicarló han donat lloc a més d'una 'llegenda urbana' que ha intentat relacionar un suposat augment dels casos de càncer en

la població amb les emissions de determinades indústries que es troben enclavades en el municipi. Un recent estudi de l'Àrea de Salut de Benicarló, en el que s'analitzaven les principals causes de mort en el municipi i en la comarca, va determinar que no era el càncer la primera causa de mort, sinó l'N-340. Aclarits els dubtes en este sentit, l'estudi, que s'iniciarà en breu, intentarà determinar la incidència que sobre la població té la qualitat de l'aire que es respira a Benicarló i si este conté substàncies que pogueren ser nocives per a la salut.

La rata sense fils

<http://www.fut.es/bdt/tirant/>

Centenars d'alumnes d'un grapat d'escoles de les comarques de Tarragona van tardar només uns pocs mesos a introduir a format electrònic les prop de 1000 pàgines de l'obra literària per excel·lència de la cultura catalana, el Tirant Lo Blanc, escrita pel valencià Joanot Martorell en el segle XV.

La.Rata.Sensefils@hotmail.com

Problemes de trànsit

text NATÀLIA SANZ

Els conductors de Benicarló no utilitzen l'aparcament de la plaça Constitució perquè no els ofereix confiança. Juan Lores, regidor de Governació ha fet públics els resultats d'una enquesta que s'ha realitzat entre els usuaris d'este servei, situat en el centre de la població. Així, els resultats de l'ús que es realitza demostren que "no és un negoci rendible" per la negativa dels conductors a aparcar en ell. "Pareix que preferim anar donant voltes pel poble per a aparcar abans que utilitzar el pàrquing" ha lamentat, al mateix temps que ha recordat que l'estacionament en este lloc és més barat que en la zona blava. Les dades d'utilització d'este aparcament són contundents i demostren que "a Benicarló no hi ha sensibilitat per a aparcar en el pàrquing".

De 12 del matí a 5 de la vesprada "està al trenta per cent d'ocupació", assenyala Lores.

Les dades no obstant varien els dimecres, dia de celebració del mercat ambulant. "Aparquen molts cotxes i quasi tots són de matrícula estrangera" ha explicat. L'edil de Governació ha reconegut els problemes existents en les instal·lacions, com l'aparició de goteres, que han deixat inutilitzades 21 de les 110 places disponibles. A partir de febrer, s'iniciaran campanyes d'educació vial destinades a acabar amb els problemes de trànsit existents en la ciutat. El regidor de Governació, ha assenyalat que en la ciutat "hi ha falta de cultura de circulació i sempre anem pels mateixos llocs". L'estudi que s'ha realitzat en diferents vials ha desvelat que hi ha carrers per què el trànsit que circula ho fa de manera incorrecta, provocant problemes

de saturació. En este sentit, ha explicat que "el setanta per cent del trànsit que circula per Pius XII va en direcció a l'avinguda Catalunya".

D'altra banda, Lores s'ha referit a la necessitat de reordenar el trànsit en la ciutat i ha anunciat que "es canviarà l'ordenació per mitjà d'una proposta, que presentarem, per al centre de la ciutat i que contempla mesures contundents". L'edil de Governació no ha volgut desvelar els canvis que es realitzaran i espera consensuar-les amb el Partit Popular qui, segons ha denunciat, s'ha oposat fins al moment a les propostes presentades. En un dels vials, va assenyalar, es va proposar convertir-ho en una direcció i reconvertir les places d'aparcament en línia en bateria, guanyant-se d'esta manera 22 llocs d'aparcament. "Ho van desestimar", va lamentar.

Remors de Falles

text NATÀLIA SANZ

Tania Salinas i Iris Esteller ja són oficialment, Fallera Major i Fallera Major Infantil de Benicarló. L'Auditori Municipal va ser el marc triat ahir a la vesprada per a la presentació oficial de les noves reines falleres de la ciutat, que van viure una vesprada plena d'emotivitat i carregada de sorpreses. Iris Esteller accedia a l'escenari acompanyada del vicepresident segon de la Junta Local Fallera, Juan Bosch. Alicia Fuster, Fallera Major Infantil del 2.004, era l'encarregada d'imposar-li la banda que l'acredita com la seua successora. Com a testimonis en l'escenari, les deu xiquetes que componen La Seua Cort d'Honor. A continuació, es vivia un dels moments més emotius de l'acte. Iris era sorpresa per l'actriu benicarlanda Laura Piñana, que li va obsequiar amb la representació d'un conte de què ella era la protagonista.

Va arribar el torn llavors per a les nou jóvens que componen la nova cort d'Honor. En l'escenari, Noelia Fuster, fallera Major del 2.004 feia els honors. Després d'elles, entrava en l'Auditori Tania Salinas Julián, Fallera Major del 2.005, del braç del president de la

JLF, Àlex Sánchez. Una vegada en l'escenari, es va procedir a l'acte protocol·lari d'intercanvi de bandes entre les màximes representants de les falles de Benicarló. Raúl Gallén, que va ser president de la JLF durant diversos anys, va ser el mantenidor d'un acte que va conduir el periodista Pedro Manchón.

L'acte es va tancar amb la interpretació de l'Himne Regional de València, que per primera vegada va cantar en directe la Coral Polifònica Benicarlanda.

Presentat el llibre del Teatre al Baix Maestrat

text J.MAURA

La presentació el passat dis-
sabte del llibre "Teatre popular reli-
giós i noves dramatúrgies al Baix
Maestrat" de Fàtima Agut, obra
que va ser guardonada amb el III
Premi d'Investigació Històrica
Alambor, tracta sobre l'activitat
dramatúrgia en aquesta comarca
va tenir una bona acollida per part
dels professionals, amics i estu-
diosos del teatre i altres deriva-
cions artístiques de la comarca.
Fàtima Agut va analitzar les repre-
sentacions religioses i les noves

formes teatrals que s'iniciaren a
partir de la dècada dels anys
setanta.

Entre aquestes el llibre recull
les representacions nadalzenques
de L'Estel del Collet, o les de la
vida de Sant Antoni a Canet lo
Roig, a la Jana, o a Sant Jordi, Les
loes i la cremà del dimoni a
Benicarló, el Nanos i Gegants de
Vinaròs, o les representacions de
moros i cristians a Peníscola. I
d'altra banda estudia l'esclat de
grups teatrals, com per exemple,
Nou Teatre Estudi, Conino Gurillo,
Ball de Dimonis, Quaranta de

Febra, L'Udol Teatre Què passa?
Agrupación Escénica Juventud,
Escola de Teatre Arte y Ensayo,
Teatro de Guardia, Escola de
Teatre L'Escenari o Diàbolus. El lli-
bre acaba amb un apartat dedicat
a Carles Santos, el més interna-
cional de tots els artistes. Preci-
sament l'artista vinarossenc
va ser l'encarregat de presentar el
llibre. El llibre ha comptat amb el
suport de la Diputació de Castelló,
l'Ajuntament de Benicarló, la
Fundació Caixa Vinaròs i la
Fundació Caixa Benicarló.

Santa Bàrbara

Fa 26 anys que els veïns del carrer Santa Bàrbara de Benicarló van reprendre una antiga tradició. A l'ho-
ra d'ara i coincidint amb la festivitat de la santa que
dóna nom al carrer, celebren una de les festes de
carrer més antic que es conserven a Benicarló. El dis-
sabte a la nit, realitzaven la tradicional foguera i en les
seues brases, els veïns torraven les primeres carxofes
de Benicarló, que van acompanyar dels tradicionals
embotits. La vida de veïnat de carrer, que avui pràcti-
cament s'ha perdut, tornava a convertir-se en nexa
d'unió entre els residents en el carrer de Santa
Bàrbara. Diumenge al matí, la tradició i la solemnitat
eren les protagonistes del programa de festes. Els
veïns van guarnir la imatge de la santa que es venera
en una fornícula del carrer i la van traslladar a l'esglé-
sia de Sant Bartomeu, on es va celebrar la Santa
missa en el seu honor. A continuació, la comitiva tor-
nava al barri i realitzava un xicotet recorregut pels
carrers que va finalitzar en la casa de la santa. Allí
s'entonava l'Himne a Santa Bàrbara, hereu de les
antigues tradicions de les lloes als sants. Les celebra-
cions van estar acompanyades per les cançons i balls

tics de la Colla de Dolçainers i el Grup de Danses
Renaixença, que van delectar els veïns amb la inter-
pretació de diferents peces tradicionals. Una xocolatà
i el llançament de caramels per als més menuts, va
posar el punt i final a les celebracions de la festa del
carrer de Santa Bàrbara.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Açò de la grip aviar portarà cua. Primer, l'anunci Papal, que enguany per culpa d'aquesta grip aviar que assota el món no tindrem Missa del Gall, ha ficat en un *ai* als fidels catòlics i ara, els ha tocat, també, als fidels del PP, que han vist com en el seu logo, els dos *corbs* voladors, hauran de ser substituït per altres animals, ara per ara, no tan perillosos.

Segons fons ben informades, es creuen apostes de quina serà la decisió que prendran els dirigents pperos: canviar els animals voladors per rates penades o, vacunar tots els seus militants i mantindre inalterable la seua icona de referència. Encara que tenen el càrrec de consciència que, si només és queden ells sols com a partit polític, en qui es barallaran?

Hem sabut que al nostre alcalde en la festa del "Bonsai", celebrada aquest cap de setmana, li van regalar, els representants japonesos que van vindre, un "kimono", suposem, d'eixos de penjar al cotxe. A canvi el nostre alcalde li va donar una bosa repleta de les *xuxeries* típiques benicarlandes, el video promocional de la ciutat, la gorra, diversos fullets publicitaris i el pin de la carxofa. Des del seu i recentment estrenat, despatx de premsa, ens han comentat la possibilitat que demane un Kimono, talla normal, perquè vist com estan els plens últimament de ferotges, ficar-se'l i infondre una mica de respecte i por, al nou portaveu del PP, que siga dit de camí, encara no s'ha estrenat, verbalment (per escrit sembla que si ho ha fet).

L'arribada d'aquests dos

convidats de terres d'orient va coincidir amb la presentació de les falleres majors benicarlandes i, com no podia ser d'altra manera, se'ls van emportar a veure aquest acte d'exaltació folklòric i faller per excel·lència. Per una vegada que ho fan tot en valencià es van veure amb la problemàtica de la traducció doble. Traduir del valencià al castellà i del castellà al japonès (qui traduïa al japonès no en sabia de valencià). Suposem que a l'inrevés el problema no seria tan greu. Amb el castellà en tenien prou.

Curiosa i divertida va ser la presentació de la moció contra l'estatut català presentada pels representants del PP al passat Ple. Curiosa perquè qui la presentava era el nou i flamant portaveu del PP, Marcelino Domingo, però divertida, perquè la va defensar en veu de l'anterior portaveu, Paco Flos. Suposem que seria per això del comiat, i a fe que va donar la nota. A banda de l'èmfasi clàssic que fica en les seues locucions el regidor Flos, ens vam quedar intrigats a que és referia quan va amenaçar que açò ens portaria al

mateix lloc que l'estatut de Núria. Ara per ara hem arribat ací. I a partir de llavors on anirem? Li emplacem a respondre. Als tafaners ens va deixar molt intrigats.

I Per cert, com dèiem abans, va ser tot un luxe poder-lo escoltar defensant allò que no ens correspon. Això tant gastat, últimament, del separatisme, que es trenca Espanya, que els nacionalistes són com el dimoni amb cua i que ells són la salvaguarda de la constitució, va ser del tot esfereïdor, no pel seu contingut, que ningú amb un pam de seny faria cas, sinó per les ganes i l'entusiasme que li va ficar. Només li va faltar dir allò d'"Arriba Espanya". Si ho arriba a dir, allí caem tots de cul.

Ho tornarem a repetir. Altra vegada l'abocador torna a cremar. Bé, millor dit, no ha deixat mai de cremar, podien ficar un reten de bombers allí de continu i seguiria igual. Ofegats els pobres, perquè mira que portem temps amb la mateixa cantinela i no n'hi ha manera. Per quan una solució definitiva? Si el PP i el seu incompetent, diputat, Mundo no ha fet res, a veure si la sucursal de Madrid pot fer més en el que queda que quasi 20 anys de del ara diputat. Esperem no ofegar-nos tots amb la pudor del fumet dels collons.

No. Definitivament, no. El canvi no ens ha agradat. Canviar el 2005 per campanetes a l'escut de la plaça de la constitució no tocava. Tocava el 2006, sinó com sabrem a quin any estem? Quan passe el Nadal que li ficaran, un caganer, una carxofa, un sant Antoni, un ... Nosaltres que pensàvem que estalviaríem i, al final, ens gastarem més. Amb *lo* fàcil que hagúes estat canviar un 5 per un 6.

TENS ALGUNA TAFANERIA?, FES-NOS-LA SABER

Què mos cal saber per a ser bons caduferos?

El rètol, que la setmana passada preguntàvem en quina població estava situat, lluïa el seu suggeridor missatge sobre una gran superfície, d'un per dos metres, amb flamants lletres gòtiques, a la ciutat de Morella i estava situat enfront mateix de la costa de la Gran Via. La cridadissa i les paraules amoroses amb que els llauradors benicarlandos animaven als seus matxos a que feren l'últim esforç de la jornada per salvar la pendent de la murada ans d'arribar al seu destí va ser la causa per la que les autoritats d'aquest poble es van veure obligats a publicar un ban que posteriorment quedà resumit en el rètol en qüestió.

Segurament coneixes el Castell del Moro o de les Viudes - si més no des que el rei Baltasar hi fa referència a L'Estel del Collet- Però sabries dir on estava situat.

- A - A la falda del Puig.
- B - Dins del poble.
- C - A la Tossa.
- D - Entre el Corral del Petiquillo i la Basseta del Bovalar.

Llibres al Setrill

text NATÀLIA SANZ

La penya Setrill de Benicarló ha sigut l'escenari de dos presentacions literàries este passat cap de setmana. El divendres, la presentació literària girava al voltant de la pròpia activitat de la Penya, recollida en un nou volum de "El Setrill fa memòria". El llibre repassa les diferents activitats que la penya Setrill ha organitzat al llarg dels últims mesos. Una bona mostra de la vitalitat d'esta penya, que a més d'una colla d'amics ben aveninguts, és un dels principals impulsors de l'activitat cultural a Benicarló.

I dissabte, tenia lloc la presentació del llibre "Teatre popular religiós i noves dramaturgies al Baix Maestrat". L'obra, que va ser guardonada amb el III Premi d'Investigació Històrica Alambor, tracta sobre l'activitat dramàtica en esta comarca. L'autora del treball, Fàtima Agut, analitza les representacions des d'una doble perspectiva: per una part les religioses i de l'altra les noves formes teatrals que s'iniciaren a partir de la dècada dels anys setanta. El llibre remarca l'extraordinària vitalitat dramàtica a les nostres comarques, on proliferen les companyes teatrals. Un dinamisme que contrasta amb la falta d'infraestructures escèniques adequades.

Dr Climent

20 NOVEMBRE

Aquestos dies amb l'aniversari de la mort del Caudillo i els primers passos cap a la llibertat, els mitjans audiovisuals han estat atabalant les ments de la ciutadania. El facultatiu que ha hagut de fer diverses sortides d'urgència per pujades de tensions de pacients entrats en edat que sens dubte van ser testimoni de moltes anècdotes de quaranta anys de repressió. El doctor va lliurar el matí de divendres i en tornar de fer la compra del cap de setmana al mercat, aprofità per fer una passejada pel casc antic del poble. Així s'ha pogut fixar

en les clàssiques construccions amb façanes espectaculars i escuts heràldics de principis de segle que pot ser van tenir el seu moment de grandesa, ara bé el metge es va fixar amb l'edifici que albergava una antiga ferreteria. Allí encara hi és el seu propietari de quasi noranta anys acompanyat tots els matins pels seus contertullis que aprofiten una estoneta abans de dinar per reunir-se entre mig d'aquelles antigues prestatgeries de fusta i l'olor de ferro vell. Així comentaven com uns van anar a lluitar al front i també es relatava l'entrada del nacionals encapçalats pel general Aranda.

Entre c

text JOAN HERAS

Durant dues setmanes -i potser encara en queden alguns- hem pogut veure pels carrers de la ciutat uns cartells que anunciaven el festival de teatre, dansa i música que, sota el significatiu nom d'Entre Cultures, ha portat a Tortosa durant 10 dies una mostra d'espectacles arribats de diversos indrets de la Mediterrània. Tortosa ha ofert tot el seu passat, el seu testimoni de la possibilitat d'una convivència autèntica entre persones de diverses cultures - convivència que de vegades era autèntica, que de vegades només era coexistència en un mateix espai, que de vegades era conflicte més o menys evident; en fi, una cosa molt similar al que passa avui - com a escenari propici per acollir una mostra d'espectacles provinents del Marroc, d'Egipte, d'Algèria, d'Iraq, d'Israel, de Palestina, de Galícia, d'Euskadi, de Catalunya, etc.

Aquesta segona edició de "Entre Cultures" ha confirmat allò que en la primera edició ja s'evidenciava: necessitem esdeveniments culturals

d'aquestes característiques perquè ens facin obrir els ulls, les orelles i les emocions davant de manifestacions artístiques per a nosaltres tan diferents a les que estem acostumats i, també, perquè ens facin reflexionar sobre el nostre propi món, sobre allò que vivim, el tipus de societat que tenim i que anem creant amb els nostres actes, allò que fem, allò que som. Així doncs, si considero que allò que fa que aquest festival sigui un esdeveniment no només interessant sinó també necessari és perquè estic convençut que ens ofereix una injecció d'experiències estètiques noves i un grapat de reflexions o consideracions de caràcter social o, per què no dir-ho així, de caràcter polític -i faig servir aquí el terme polític en el seu sentit més profund, és a dir, fent referència a tot allò que construeix i defineix la vida en societat.

És un fet innegable que la diversitat d'espectacles que s'han pogut veure durant aquests dies a Tortosa ha ofert la possibilitat de gaudir i de viure experiències tan diverses com la fas-

cinació, l'interès, la sorpresa, l'emoció, la curiositat davant d'un ventall tan ampli de formes expressives, davant del so màgic d'unes llengües que no entenem però que els actors o els músics ens les fan entendre, davant posades en escena i ritmes narratius diferents als que estem acostumats, davant la força de les paraules ben dites. Des d'una perspectiva estètica, doncs, el Festival és una ocasió molt oportuna per ampliar el nostre bagatge com a espectadors.

Però voldria referir-me també, encara que sigui massa breument, a la vessant, potser una mica oculta però no per això menys rellevant, de les reflexions socials o polítiques, diguem-ne com vulguem, que ens pot aportar el fet de viure un festival d'aquestes característiques. N'enumero, quasi en forma de llistat, aquelles que em semblen més rellevants. En primer lloc, ens permet adornar-nos que per sota de la diversitat d'expressions artístiques, llengües i llenguatges escènics -per sota, doncs, de la MANIFESTACIÓ explícita de la

Cibercita amb el metge

Si vosté disposa d'accés a internet, es va acabar anar al centre de salut a demanar cita prèvia i aguantar molestes cues. Gràcies al nou sistema que ha posat en marxa la conselleria de sanitat, els ciutadans tenen la possibilitat de sol·licitar cita prèvia en atenció primària a través de la xarxa. Des de la pàgina de la conselleria, s'accedix a l'apartat "sol·licitud de cita en atenció primària". Després d'introduir el nostre número sip que apareix reflectit en la cartilla, el sistema demana al pacient que trie l'horari que més li convé. A continuació, en la pantalla apareixen diverses possibilitats.

Després de seleccionar la que més s'ajuste a la nostra disponibilitat, vosté ja disposarà de cita prèvia amb el seu metge. I sense moure's de casa. El sistema només té un fallada. Ha de tindre molt atenció a l'introduir el número sip, ja que en cap moment apareix el nom de l'usuari. Si s'equivoquen, estaran citant una altra persona que, probablement, no necessita anar al metge. L'adreça de la conselleria de Sanitat és www.san.gva.es

Llegeixo amb satisfacció l'article publicat en diversos mitjans locals (què estrany que no a tots) en el que Juan Lores anuncia que "La UAB analitzarà la toxicitat de l'aire i la procedència d'aquesta a Benicarló" Crec que és una gran notícia per a la ciutat i tan sols espero que aquesta vegada sigui veritat el que diu el polític de torn. Ens han enganyat tantes vegades

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
 CASTILLO, TONYO FIBLA,
 JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Col·laboradors/
 HERAS, XAVIER
 JAVI PAU, CARL
 JOSEP V. TAUS
 G. SEGARRA, RO
 Fotografies/ M
 GREG

cultures

Fronteres

diversitat cultural-, sembla ben clar que els éssers humans expressem uns interessos i tenim unes preocupacions molt similars: trobar un sentit a la pròpia existència, la necessitat de comunicar-nos i de compartir temps i experiències, l'amor en totes les seves formes com a impuls vital imprescindible, unes ganes de passar-nos-ho bé, crear un món més just en què puguem ser feliços. Aquesta constatació, quasi òbvia per altra banda, ens pot ser útil per anar deixant de banda visions plenes de suspicàcies davant altres formes culturals perquè, en el fons, tots busquem les mateixes coses encara que sigui per camins aparentment molt diferents. En segon lloc, el fet que compartissin espai grups provinents d'Israel i de Palestina demostra que, malgrat les terribles dificultats, es poden obrir punts de trobada, i la trobada vol dir diàleg, possibilitat de convivència. En tercer lloc, és un element veritablement integrador el fet que el públic dels diversos espectacles fóra format per persones diguem-ne autòctones i

persones nouvingudes que rarament accedeixen a representacions teatrals. I, en fi, el fet de constatar la riquesa cultural de diversos països pot contribuir a desdibuixar, afeblir, aquells gruixuts i molt arrelats prejudicis que impregnen la mirada d'una part important de la població autòctona quan es mira els nouvinguts, especialment si provenen del Magrib. El fet de poder gaudir d'uns espectacles plens de riquesa i de tendresa que provenen del món àrab pot fer prendre consciència que la percepció dels ciutadans que són originaris d'aquells països com una amenaça, com algú radicalment i irreconciliablement diferent, com algú que prové d'una societat "no civilitzada", no són res més que expressions d'una concepció basada en els prejudicis, la ignorància i la manca de voluntat d'apropament. No vull dir que el fet de descobrir la importància de la cultura àrab serà la solució màgica a tots els problemes. Evidentment hi ha molts elements que dificulten una convivència rica i positiva: els prejudicis de què hem parlat, la

manca o debilitat de polítiques socials serioses que afavoreixin als sectors més dèbils de la societat -entre ells els nouvinguts amb pocs recursos econòmics-, l'actitud ferotgement integrista de molts autoproclamats representants de la veritat islàmica que s'erigeixen en defensors d'uns valors que dificulten molt seriosament la convivència, etc. Però sí que és cert que la cultura pot ser un pont, un espai de descoberta i d'apropament. Només això avui ja és moltíssim.

Em sembla que hem de prendre nota del que ha passat aquests dies a Tortosa i hem d'intentar ser imaginatius per crear, de la manera i amb els mitjans de què podem disposar, ponts culturals que ens ajudin a anar creant una ciutat en què la convivència sigui una realitat. Ens hi posem tots de veritat, siguem autòctons o nouvinguts, siguem ciutadans o responsables polítics? Tots plegats decidim, vulguem o no vulguem, ens agradi o no ens agradi, la societat en què vivim i la societat que volem per al futur.

Carta a la directora

que ja no sé a qui creure ni de qui fiar-me. Juanito Lores, de moment, ha situat les expectatives en un nivell molt alt, espero que no massa alt. Una nova decepció en el resultat d'aquesta iniciativa resultaria catastròfica per a la credibilitat d'un dels pocs polítics que encara passa per creïble entre molts ciutadans veritablement decebuts amb gairebé tots. Tant de

bo per fi se sàpiga què, qui, perquè, com i fins a quin punt són tòxics els pestilents olors que "gaudim" tots els benicarlandos, alguns - els de la zona pròxima al Riu Sec des de l'estació del ferrocarril fins a la mar- de forma contínua i reiterada. Ara només cal esperar que aquesta no sigui interminable i que el resultat no només es diga, sinó que a més siga el veritable, que

aquesta és altra. Ho dic perquè encara ningú ha explicat perquè "es van oblidar en un calaix" diverses ordres de tancament de la platja del Morrongo o perquè es va paralitzar al març del 2004 aquest estudi que ara va a portar-se a terme.

Gregorio Segarra Calvet

PERE BAUSÀ, J.COS, JOAN BURRIEL, NATALIA SANZ, ES LLUCH, RAMON PARÍS, TOLITO, JORDI MAURA, BESPIERRE I EL SAMARUC NATALIA SANZ, JAVI PAU, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

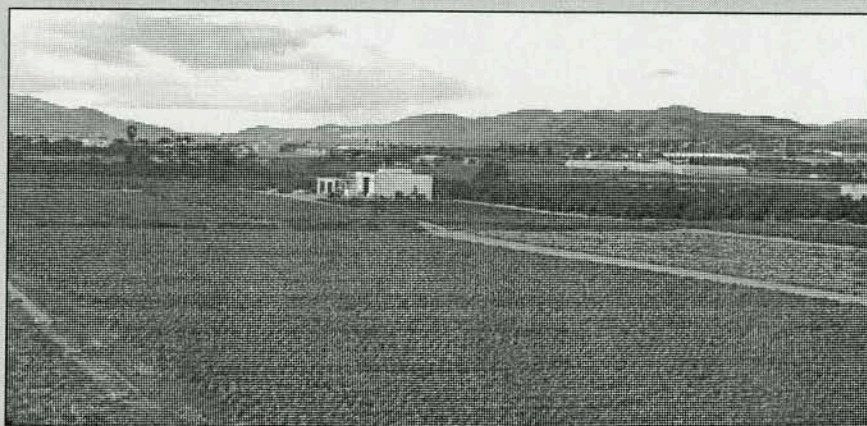
La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Una proposta agressiva

text LA UNIÓ DE LLAURADORS

La Unió-COAG ha denunciat que la variant proposada pel Ministeri de Foment per a desplegar la N-340, secundada pels plens dels ajuntaments de Vinaròs i Benicarló, destrossarà gran part dels millors terrenys agrícoles de les dites poblacions. La variant entre Benicarló i Vinaròs transcorrerà pel traçat central proposat pel Ministeri de Foment fa set i descarta el paral·lel a l'AP-7. La Unió reitera que des de la dècada dels 90 aposta per altres opcions menys agressives per a l'agricultura com són la gratuïtat de l'AP-7 en eixos termes o la del Camí Molinés, paral·lel també a l'autopista. En este sentit es formulen les al·legacions presentades per La Unió al traçat proposat.

De la mateixa manera, La Unió ha criticat "la manipulació política i interessada sobre l'assumpte del desdoblament de la N-340". En este sentit, asseguren no entendre "l'actitud de determinats polítics locals perquè quan el Ministeri de Foment va presentar el desdoblament fa set anys - que

finalment s'ha mantingut- no van tindre en compte ni van defensar, a la vista del resultat, les al·legacions presentades per esta organització i ara en un intent de manipulació preelectoral canvien de postura". La Unió és l'única entitat, institució o organització que ha mantingut la mateixa postura inalterable des del principi.

Joan Brusca, secretari general de La Unió, considera que "l'opció central triada per Foment i recolzada pels ajuntaments de Benicarló i Vinaròs és la més perjudicial per als interessos agrícoles de la zona, perquè es carrega expeditivament nombroses finques en ple rendiment productiu, a més d'augmentar el minifundis-

me i complicar l'accés a les explotacions". Brusca assenyala que "la variant de la N-340 crea una nova barrera que complica la supervivència de molts agricultors, sense tindre en compte que ja està la via del tren, l'actual carretera nacional, l'autopista AP-7 i en n futur la nova via per al tren d'alta velocitat".

El secretari general de La Unió diu que "després de tants anys esperant la variant no haguera passat res per esperar algun més i optar per altres opcions menys perjudicials per als agricultors, de la mateixa manera que ha fet el consistori de Benicarló amb la depuradora".

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores

Circ polític

text ROBESPIERRE

El PP benicarlando no té desperdici. Com no s'aclareixen entre ells, la culpa (que sempre és molt lletja), per als altres. El desgavell que ha suposat el desdoblament de l'N-340, al pas per la nostra ciutat, i el nou PGOU, ha fet aflorar les passions més baixes de tots els partits amb representació municipal.

Però allò més divertit ha estat veure la picabaralla interna que sembla hi ha dins la seu pepera. Al Ple ho van ficar evidència, allí el PP, va fer i dir el contrari del que uns dies abans, l'exregidor i membre de la seua nova i flamant executiva, Cuenca, va indicar al mitjà de comunicació. I per dissipar dubtes, que millor que haver escoltat a la regidora Traver dir que "això són paraules de Cuenca", en referència a aquesta contradicció. Uns volen aquest desdoblament i els altres no.

Sembla que no entra amb massa bon peu el nou president local del PP, darrera d'un gol li'n fan un altre. Sinó la nota de premsa enviada pels "Concejales del Grupo Popular de la Comisión d'Urbanisme" no té desperdici. Per fer la feina "ben feta", als periodistes d'aquesta casa, ara els hi diuen "afines a ustedes" (a qui deuen aquest honor), per haver informat correctament sobre el nou PGOU. Ara resulta que fer dos fotos abans d'una comissió d'urbanisme de presentació del PGOU (espavilats que són els periodistes d'assabentar-se que es fia i anar-hi) per al PP, ja els pressuposa, quasi, quasi, com portaveus del bipartit.

Cal ser hipòcrites! No van ser ells mateix els que dies abans,

després que se'ls donarà l'esborrany del Concert Previ del PGOU, havien passat a "sus afines", que no sé qui són, simplement en remet a la mateixa expressió utilitzada per ells, fotocòpies d'eixe esborrany? I per cert, això abans que es celebrarà la reunió "*donde los responsables de la redacción del nuevo P.G.O.U. nos iban a ilustrar a la oposición*" segons diu la nota dels regidors d'urbanisme del PP. Doncs, no ho entenc. Per què volien ser il·lustrats, si anteriorment, ells, ja havien fet d'il·lustradors dels seus afins? Realment els feia falta una altra sessió d'il·lustració? No n'eren prou, ja, d'il·lustrats? Més il·lustrats, que els il·lustraren, eren necessaris? L'il·lustrador que els il·lustrara era el millor il·lustrador? Estaven realment ben il·lustrats els afins? Quins afins havien estat il·lustrats, els uns o, els altres? Osti tu quin embolic, amb tant d'il·lustre, llustrós, ja no sé ni el que hem dic.

Necessitaré algú que m'il·lustre una mica. No sé si seria bo buscar un bon llibre d'història i tornar-me a rellegir aquell període de la història. Potser així acabaria més il·lustrat i després, jo mateix, podria il·lustrar el personal! I si em pagaren unes poques llustroses monedes, millor encara.

En fi que la sort del bipartit, sucursalista de Madrid per una banda i, llepafils el de l'altra, encara continua. Mentre aquesta colla de beneïts del PP es barallen entre ells encara se'n podran sortir, però la tallada de magrana que resulta el desdoblament de l'N-340, els benicarlandos la pagarem ben cara. Trençar el territori d'aquesta manera, sempre portarà conseqüències, i en aquest cas,

La guillotina

davant una malmesa economia agrària encara més. Ja podem anar a buscar una altra denominació d'origen "la del poble més tallat per infraestructures públiques", perquè vinguen a visitar-nos, arquitectes, enginyers, urbanitzadors ... i vegem, i aprenguen, el que no s'ha de fer a un territori, i tot per uns polítics, els del PP, jaqueteros, els del PSOE, sent "la voz de su amo" i, els del BLOC, que no saben respectar allò que fins l'anterior legislatura havien mantingut els seus regidors, coherència i credibilitat.

Contemplem asseguts, si podem, com un passat nefast, primer l'actual N-340, després la via del tren i després l'autopista s'uneixen, amb el futur incert del nou desdoblament, i la propera línia del tren per l'Alta Velocitat. I en quan Benicarló ja no puga eixamplar-se més pel nord (els sud ja el tenim ple), què farem? Soterrarem totes aquestes infraestructures o farem edificis futuristes emulant les novel·les d'Asimov amb edificis de 2000 plantes, amb passadissos inferiors, per poder circular amb els nostres vehicles, i els públics, i conviure al mateix temps?

Miren vostés, senyors que porten les regnes del nostre poble, tenien, i tenen, l'oportunitat de fer les coses ben fetes i, amb la revisió del PGOU a la ma, l'eina més eficaç per portarlo a bon termini. No l'acaben convertint en un de caòtic per culpa de no se sap quins interessos, que no són els nostres. Ja en tenim prou de convertir la vida pública en el seu circ particular.

Fiscalitat ambiental (1)

Fa unes setmanes, els màxims representats del ministeri d'economia estatal anunciaven les línies mestres de la propera reforma fiscal. La major novetat serà la implantació d'uns impostos ambientals o ecològics que gravaran les activitats lesives pel medi ambient. Un d'ells gravarà el consum excessiu d'aigua. La reforma pretén ser neutra, no variar la pressió fiscal, es rebaixaran impostos directes com l'IRPF i l'impost de societats. No hi ha unanimitat respecte la fiscalitat ambiental entre els diversos partits polítics. Sols cal recordar el cas de l'ecotaxa turística de les Illes Balears. Alguns troben els impostos ambientals com una eina excel·lent per reconduir l'activitat econòmica cap un funcionament més respectuosos amb el medi ambient. Altres, que sols busquen recaptar més diners i que, sovint, hi haurà doble tributació, es pagarà dues vegades pel mateix.

Les administracions públiques recaptin diners dels ciutadans amb els tributs per sufragar els serveis públics. Els tributs es classifiquen en taxes, contribucions especials i impostos. Les taxes graven la prestació d'un servei realitzat per l'administració pública -taxa de recollida de fems- o la utilització del domini públic. Les contribucions especials es paguen quan es rep un benefici per la realització d'obres com la urbanització d'un carrer. Els impostos són tributs exigits sense contraprestació pública que graven els ingressos, l'adquisició de bens o la possessió d'un patrimoni d'un individu o societat. Els impostos es divideixen en directes i indirectes. Els primers - IRPF, societats, patrimoni o successions- graven els guanys econòmics o les possessions d'un individu. Generalment s'apliquen de forma progressiva i varien segons la capacitat econòmica de l'individu, paguen més els més tenen o més guanyen. Els impostos indirectes, com l'IVA, graven les despeses i la circulació de bens. No són progressius i s'apliquen en percentatges constants (16% de l'IVA). Els indirectes són independents de la capacitat econòmica de cada individu i per això se'ls considera socialment més injustos que els directes.

El capitalisme decimonònic deixava en mans del mercat la fixació dels preus dels bens i serveis amb la confluència de l'oferta i la demanda. Ben aviat els economistes clàssics detectaren les deficiències del mercat: els preus assignats no reflectien correctament el cost o el valor dels productes. No va mal recordar la coneguda frase d'Antonio Machado: "Es de necios confundir valor con precio". Hi ha tota una sèrie d'accions que no estan incloses al preu, les anomenades externalitats. Moltes d'aquestes accions les du a terme la natura com la depuració de les aigües residuals que aboquen a la mar o dels fums que vensem a l'atmosfera. Per exemple, al preu de la fusta d'un bosc, no s'inclou les seves funcions ecològiques com control de les inundacions, fixació de diòxid de carboni (CO₂), recàrrega dels aquífers o manteniment de

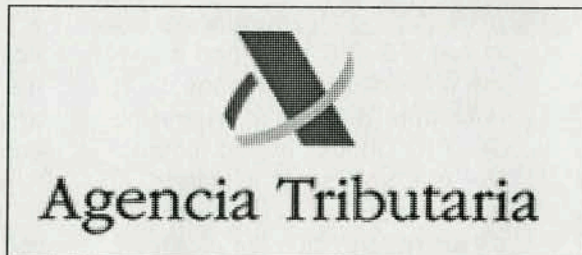
moltes espècies. Una percepció equivocada dels recursos i sistemes naturals està darrere de la crisi ambiental actual.

Calia reconduir l'activitat econòmica i que internalitzara els costos ambientals. L'any 1972, a la Conferència Internacional sobre Medi Ambient a Estocolm, a proposta de l'OCDE (Organització per la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic) s'establí el principi de "qui contamina paga", incorporat posteriorment al Tractat de la Unió Europea (UE) i a la Constitució espanyola. Com a conseqüència d'aquest principi neixen els cànon d'abocament (taxes) de contaminants a les aigües, l'atmosfera o el sòl. A finals dels vuitanta l'OCDE assenyalà la necessitat de trobar als instruments fiscals per afavorir la internalització progressiva dels costos ambientals per part de les empreses. I van apareixent diversos impostos ambientals, primerament als països nòrdics. Finlàndia establí en 1990 una taxa sobre les emissions de CO₂. Suècia (1991) introdueix impostos sobre el consum de combustibles fòssils i les emissions de CO₂ i diòxid de sofre, responsable de la pluja àcid i introdueix el concepte de translació d'impostos i de retorna d'aquests a les empreses que incorporen tecnologies netes. Dinamarca (1993) introdueix impostos sobre l'abocament de residus sòlids. La UE ha promogut la implantació d'una fiscalitat ambiental entre els seus països membres. En concret al VI Programa Marc de Medi Ambient, pel període 2001-2010 es fomenten les mesures fiscals com els impostos ambientals com a mesura per assolir model més sostenibles de producció i consum.

La incorporació dels costos ambientals als preus dels productes o serveis amb els impostos ecològics es pretén dissuadir les activitats especialment lesives pel medi ambient i informar els ciutadans d'aquesta circumstància. Els impostos solen ser sistèmics, el seu efecte es propaga a tot el sistema econòmic; per exemple l'ecotaxa energètica condiciona totes les activitats econòmiques. Sovint són finalistes, allò recaptat és destina a afavorir tecnologies netes mitjançant a subvencions. La fiscalitat ambiental està inspirada pel principi de translació d'impostos directes, que graven les rendes de les persones i empreses, a impostos indirectes que graven productes. La translació té un doble objectiu: la internalització de costos ambientals i l'afavoriment el creixement econòmic per la reducció de la pressió fiscal sobre les rendes. Els impostos ambientals ja representen una part important dels ingressos de l'estat a Suècia (2,4%), Dinamarca (3%) i Alemanya (1%).

Sols assenyalariem alguns inconvenients: la pèrdua de justícia fiscal al passar impostos directes a indirectes, el difícil càlcul de l'externalitat, base de l'impost i que poden justificar la continuïtat de certes activitats -per exemple l'energia nuclear- que deuriem d'abandonar-se.

Pere Bausà

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 512

text EL LECTOR

No sé si el Pp local ha perdut el nord o és que no l'ha tingut mai. Ara, seguint les consignes dels imprementables mandataris a nivell estatal, han entrat a la roda de les bajanades, les notes de premsa i les mitges veritats. Només els falta convocar alguna manifestació pel terme, que ara això de la pancarta ja no és patrimoni de ZP -com li agradava dir a Aznar López- sinó d'ells. Totes les setmanes treuen la seua gent al carrer per tal de fer-se sentir. Per això tenen el ressò mediàtic de l'emissora dels bisbes, que combreguen fil per randa amb l'ideari dels ppopulars. Però el que passa al nostre poble és més divertit. Ara surt Cuenca, resident a les catacumbes des del paleolític, per a passar comptes a no se sap qui. Ara els de la comissió d'urbanisme perden l'oremus i envien una nota de premsa que deixa ben clar el seu concepte de llibertat d'expressió, i tenen la barra de qualificar la feina de dos professionals de la premsa que sempre han demostrat la seua imparcialitat. Com es veu que encara no en tenien prou, van i presenten una moció al ple de l'ajuntament on es declaren en contra d'una llei aprovada per majoria absoluta a un parlament elegit democràticament. Queda clar que a ells allò que realment els agradaria és aquella democràcia orgànica, on tot es decidia per majoria del cent per cent perquè tothom tenia la mateixa ideologia política. La màxima del partit dretà és que qui es mou, no surt a la foto, per això no es mou ningú. Sembla que l'aire de renovació que s'albirava fa un parell de mesos només ha fet aparèixer la cara més carca, casposa y cutre de l'espanya cañí. Ara, que potser això és el que la

gent del poble vol i a les pròximes eleccions els donen una majoria suficient per fer allò que els agrada: majoria absoluta i governar per decret. Seria el més normal, perquè els governs d'esquerres han estat molt efímers al nostre poble i un parell d'anys passats per l'esquerra (més descafeïnada que mai) són una amenaça massa gran per a la democràcia. Ara, que amb la marxa que porten aquests, so sé com s'acabarà.

Vull agrair directament la tornada del senyor Bernat Carranza, que m'ha ha confirmat la pitjor de les sospites. La pregunta salta a l'instant: per què no escriu més sovint? Cobra massa? És drogo de solemnitat? Li agraden els pastissos? A què dedica el seu temps de lleure? I encara més: és afín a alguna cosa, persona, creença, beguda espirituosa, establiment de dubtosa moralitat, secta, estatut, empori de comunicació o marca de camises? De moment hauria de plantejar-se seriosament una disciplina de treball i posar-se mans a l'obra. Encara que siga una vegada al mes. Els lectors estariem eternament agraïts i contents.

Jo, que sóc un benicarlando dels de davant i que vaig al grup de benicarlandos que encapçala el més benicarlando de tots Paco Flos, he estudiat la pregunta que cada setmana ens planteja la seua revista per tal de mesurar la nostra benicarlanditat. El dubte salta a l'instant: la foto de Sant Bartomeu...és una pista de la resposta? He pensat que el contingut de la pregunta podria tenir a veure amb la imatge. Al final he decidit que sí, que es tracta d'una pista i que la resposta ha de ser un poble que tinga com a patró Sant Bartomeu, com nosaltres. La pista és molt bona. He buscat els patrons dels diferents pobles i he descobert que el patró de Sant Mateu és, curiosament, Sant

Bartomeu (no hauria de ser Sant Mateu?). El Patró de Reus és Sant Pere (i no té port de mar). El de Morella és Sant Julià. I el de Tortosa em sembla que és Sant Àngel. Així que la resposta no pot ser més evident.

Insisteixo que trobo els tafaners una mica esvalotats, potser un pèl radicals. Ja no trobo aquella finor a les seues xafarderies. Es veu que la crispació també els hi ha arribat. A vore si es calmen una mica i agafen com a bandera el sarcasme i la sorna.

"Presentada la ciutat sènior". Estic una mica torbat al respecte. No van fer una presentació amb "cervesa para todos"? Com no podia ser d'una altra manera, diuen que estarà en harmonia amb el medi ambient. És el que està de moda: sostenibilitat, medi ambient, ecologia ...

Amb la bona constitució eixa que el PP defensa a tort i a dret, ens han tret Sant Nicolau de les festivitats nostres. Ara Santa Caterina s'ho emporta tot. Ja han desaparegut els "nicolauets" i només queden "caterinetes". No, no i no.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Vaig dir una vegada que no faria cap més esment dels del futbol, però és que no pot ser. La setmana passada van treure la foto d'una fura. Aquesta en treuen una d'un personatge que no expliquen qui és. Es veu que se'ls acaba la corda i han d'omplir a base de qualsevol cosa.

El Grupo Boston no ens fa por

El Construccions Malloms CB Benicarló rebrà diumenge (18.30 hores) el Grupo Boston, un dels equips que la temporada passada va descendir de Primera Autònoma. Els benicarlandos, amb cinc victòries i cinc derrotes, han treballat amb el mateix ritme d'entrenaments (dimarts, dijous i divendres), tot i les festivitats de la setmana, ja que volen treure's el mal sabor de boca de la darrera derrota a la pròrroga a la pista del Maristas (69-68).

David Martínez (20 punts i 8 rebots), Félix Rochembach (19 punts) i Enrique Cherta (16 rebots) van aconseguir bons registres en alguns apartats de les estadístiques, però els benicarlandos no van saber sol·lucionar el partit en els minuts decisius. Amb empat a 60 en el marcador, Iván Gómez va errar un tir que haguera pogut significar la victòria i, després de cinc minuts de pròrroga, el Construccions Malloms tampoc va saber capgirar el 69-68 en la darrera posició del partit.

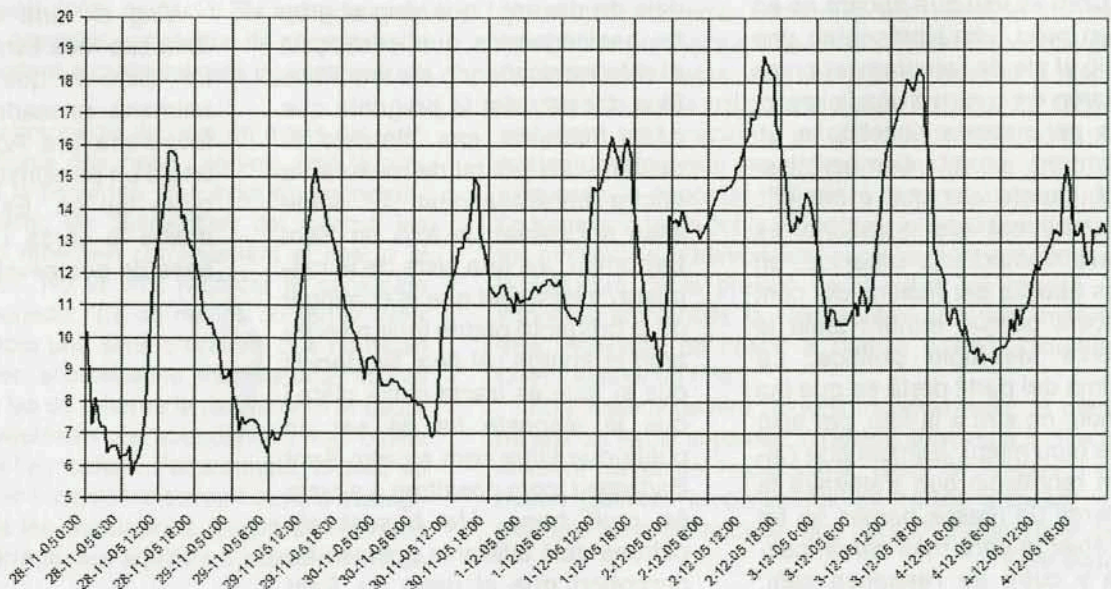
Segons Manolo Llorach, entrenador del Construccions Malloms, "vam portar el ritme del partit durant molts minuts, però no vam estar concentrats en els moments decisius. Tenim qualitat al planter, però hem de tractar de mostrar la mateixa intensitat durant tot el partit ja que, si no, deixem vius l'equip rival i després ho acaben pagant".

El Tavernes Rayfe CB Benicarló B juga diumenge (12.15 hores) amb el BC Meliana B com a rival. Els benicarlandos, que no van disputar el seu partit en la darrera jornada a Massamagrell per una errada en l'horari del partit, no podran comptar amb l'aler Montxo Cornelles, però recuperen l'escorta Sergio Oms i l'aler Kiko Royo.

Dos equips de la pedrera també juguen a casa aquest cap de setmana i els partits estan previstos per al diumenge. Rebrem el Panorama Producc. del Grau de Castelló i al Nuestra Señora del Socorro.

METEOMAESTRAT.com
 les temperatures

Temperatura (°C)

Un gol en fora de joc i un penal dubtós derroten el Benicarló al camp del Vinaròs

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Es veritat, no vaig anar al poble del costat a presenciar in situ que es diu el derbi comarcal, però no és menys cert que l'equip vinarossenc no es va merèixer la victòria. Vaja, això és el que m'han dit alguns aficionats benicarlandos que van tenir la gosadia de pensar que se'n podia treure alguna cosa de profit d'aquest desplaçament. La gosadia i els dotze euros, que els preus eren més de xàmpions que de primera regional.

El Benicarló tampoc no va ser digne aspirant a aconseguir guanyar el matx. En noranta minuts no va xutar més que una vegada a porta. Això sí, ho va fer amb una efectivitat màxima perquè, diuen que humilment ajudat per les forces eòliques, una pilota ben col·locada per Raül Martínez va fer cap al fons de la xarxa del Vinaròs. Atacàvem, es comprén, però sense arribar a concretar res.

Durant la primera mitja hora es va mantenir aquest esperançador resultat, però l'àrbitre, fart de pataques amb sépia, es va treure un penal de la mànega per deixar

ben clar quina seria la seua línia d'actuació. Com que la garrameta de Déu a tota hora es veu, la van fotre al mig del riu. Al cap d'una estona, dos davanters locals, també segurament farts de pataques amb sépia, es passejaven pel camp del Benicarló en una posició de manifest fora de joc. Els va arribar la pilota, es van plantar davant el nostre porter, van xutar, la van fallar, però el rebuig va fer cap a la lluenta testa de Panisello i l'esfèrica va creuar sense misericòrdia la ratlla de calç que discorria paral·lela al travessar de la nostra porteria. De res no van valer les protestes justificades i sempre expressades amb un to d'urbanitat encomiable que van manifestar-li al linier un bon grapat d'aficionats nostres. L'empat, injust, assolit d'una manera indigna, va pujar al marcador.

Ací però no van finalitzar les exhibicions de pèssima preparació manifestades pel representant del col·lectiu arbitral, que va. Un davanter local va entrar a l'àrea nostra, va caure i complint a saber quina consigna al senyor del xiulet li va faltar temps per assenyalar el punt fatídic que es diu. En aquest cas la garrameta de Déu no es va vore per enlloc i d'aquesta manera tan infame és com el Vinaròs CF

va aconseguir el darrer gol de la vesprada, gol que, al cap i a la fi, va aprofitar per sumar tres punts.

I ja està. Suposo que d'un partit com aquest haguera estat bonic descriure l'ambient de la grada, parlar dels comentaris del personal, copsar els ànims del respectable... però, què li hem de fer. Em van doldre el dotze euros. És clar, si servidor representara qualsevol altre mitjà de comunicació, haguera disposat de la corresponent acreditació i haguera pogut complir amb la seua tasca professional sense necessitat de gratar-se la butxaca. No sortiré mai de pobre.

Ara el que toca és ja centrar-se a tractar de guanyar el partit del proper diumenge. Com ja he anunciat amb suficient antelació en aquesta mateixa pàgina, el rival no serà altre que el San Jorge del senyor Tena. Què no s'ha dit ja d'aquest equip i d'aquest bon home? Ja se n'ha parlat prou a hores d'ara de l'enveja que fa vindre a tothom la seua sanejada economia i els seus, diuen, gal·làctics sous. També se n'han fet massa comentaris de com han trencat el mercat futbolístic comarcal i intercomarcal, de com jugadors d'ací (de Benicarló) i d'allà han abandonat les samarretes de tota la seua vida per anar a guanyar quatre xavos i fracassar en el projecte d'arribar a tercera divisió. Jo ja en començo a estar una mica tip de les ganades que tots els anys li posa el nostre megadiputat per confeccionar una plantilla competitiva que li permeta d'una vegada assolir l'anhelat ascens. Sí, home, sí, que puguen d'una vegada i ens deixen a tots en pau, que isquen bona cosa pels diaris i les teles i que ens permeten a nosaltres no donar-los tant de protagonisme.

Això, serà diumenge vinent, a partir de les 4.30 al Municipal de la Carxofa.

G1 i G2 a Vila-real

Celebrades les 20 proves, corresponents a la 2n jornada de la lliga provincial G1 i G2, en la piscina municipal de Vila-real dissabte i diumenge passat, 3 i 4 de desembre, els nadadors i nadadores del Club Natació Benicarló van endur-se a casa 3 primers llocs i 5 segons llocs en individual. Destacar la nadadora, Raquel Fabregat, que va quedar guanyadora en totes les proves que va disputar.

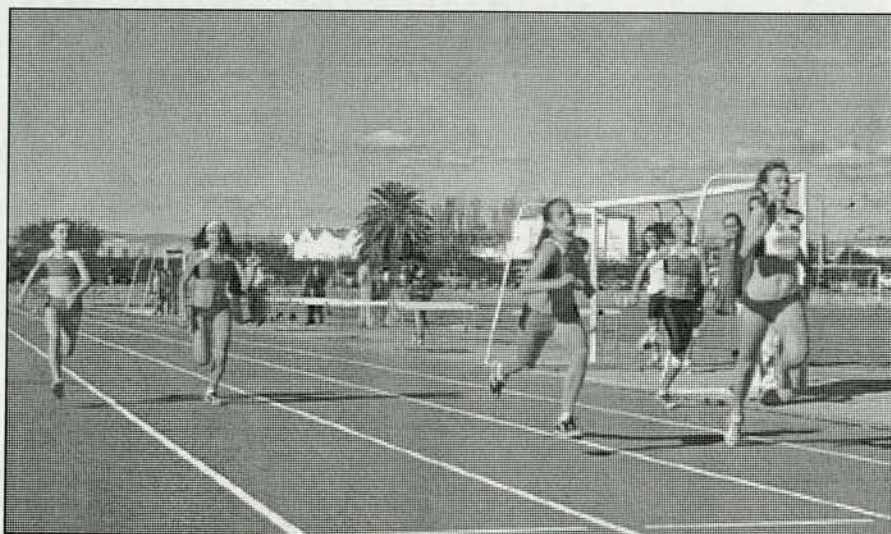

Campionat provincial aleví

text C.A.BAIX MAESTRAT

El dissabte 3 de desembre va tindre lloc el Campionat Provincial Aleví en pista Coberta, a Castelló amb una bona participació d'atletes del Baix Maestrat. Jesús Marzá va participar en pes fent 5è lloc amb 6'89 i en el 100ML el 14è. Marcos Añó 1er en Alçada amb 1'20mts i 2n. en el 1000MLL. Tatan Vidal 2n. en 60 Tanques i 5è en el 1000MLL. Javier Tobías va participar en SALT de Llargada amb una millor marca de 3'28mts. Cristina Beltrán 8ª en 60T. En Categoria Cadet, Cristina Monforte 1ª en Triple i 2º en 60 Llisos. Nacho Violat 12è en el 600Mll i el 20è Youssef. En el control absolut fet el mateix dia Miguel Gómez va acabar 3r en el 60Llisos.

El diumenge 4 es van fer els Jocs Esportius Municipals a les pistes d'Atletisme de Benicarló. En el 60LI. 1er Miguel Gómez 7"7 seguit de Francisco García amb 8"0. En dones Elisabet Delshorts

amb 8"2 i Anna Delshorts 8"9. En el 50 LI. 1er Oscar Medinilla amb 826, 2n Youssef E. Amb 9"2, 3er. Ismael Rodríguez 9"1, 4t. Andreu Sorlí 9"4, 5è Tatan Vidal 9"3, 6è marcos Añó 9"4 i 7è Jesús Marzá 9"3. En xiques 1ª Sara Llorach 9"8 2ª Mar Melet 9"6, 3ª Rosa Delshorts 9"7 i 4ª Cristina García 12"0. En la Prova de Pes 1er Youssef E. Seguit de Tatan vidal

amb la mateixa millor marca seguit de Marcos Añó i Jesús Marzá. En les xiques 1ª Sara Ll. Seguida de Rosa D., Mar Melet Cristina G. I Maite S. En Llargada 1er Jesús M. seguit de Marcos A. I Youssef, i Oscar Medinilla I. En xiques. 1ª Mar Melet seguida de Rosa D., Sara Ll., Cristina i Maite.

C.H. Indret 24 - H. Vila-real 26

text C.H.INDRET BENICARLÓ

Partit disputadíssim entre els dos equips provincials. Dos equips molt igualats i molt semblants en l'aspecte tècnic. Amb un flux començament de l'Indret 7-1 a favor del Vila-Real als primers 10 minuts però prompte l'Indret va començar a retallar la distància i amb un canvi defensiu a la modalitat 6-0 es va aconseguir arribar al descans amb un ajustat 10-8

En la represa l'Indret va recuperar dos pilotes que haurien suposat l'empat de no ser per la gran intervenció del porter local. Aquesta situació va condicionar el joc d'atac dels Benicarlandos i justament amb unes errades defensives van propiciar que el Vila-Real agafés una avantatge de 6 gols que pareixis definitiu. Un altra reacció dels caduferos va permetre tornar a entrar al partit finalitzant amb una ajustada victòria dels de Vila-Real

HANDBOL INDRET BENICARLO

José Roldán a la porteria, Angel Mateo (3), Alberto Pérez, José Domingo Ruiz (6), Venancio Bernabé (3), Luis Kratochnil (10), Iván Forner, Josep Forcadell, Rafa Ayora (2), Sebastián Miralles i Jesús Vallecillos.

Setmana moguda al Benicarló

G. Pobleŧ Futbol Sala

text i fotos JAVI PAU

Començarem fent referència al partit del passat dissabte, on vam poder presenciar una nova derrota del Benicarló i ja en van cinc de consecutives, aquesta vegada davant del MRA Gvtarra de Navarra, equip que té en el seu planter dos ex jugadors del Benicarló com són Juanito i Minhoca. Al partit van assistir uns 2000 espectadors i es va poder veure també a través de les cameres de Punt 2. Els cinc inicials van ser, pel Benicarló Grupo Pobleŧ: Arturo, Vadillo, Chelete, Crispi i César Paulo. Pel MRA Gvtarra de Navarra: Gascón, Alexandre, Javi Eseverri, Tete i Arnaldo.

La primera part del partit va ser molt bona per part dels benicarlondos, controlant el joc i creant nombroses ocasions de gol. Semblava que per fi s'acabaria la mala ratxa i el Benicarló aconseguiria, per fi, la victòria després de moltes jornades. S'arribava al descans amb un 3-1 a favor de l'equip local, amb gols de Vadillo, Nano i Chelete, i el que és més important, amb la sensació de que el partit no es podia escapar.

Però la represa li va mostrar la cara més amarga al Benicarló. Un cúmul de circumstàncies van fer que al final del partit el marcador mostrés un resultat de 3-4 a favor dels visitants. És difícil analitzar perquè es va perdre aquest partit quant es tenia perfectament controlat. Es podria donar la culpa als àrbitres que realment van estar lamentables deixant de xiular moltes faltes i al menys dos penals a favor del Benicarló. També es podria parlar de mala sort amb clares ocasions errades i diversos xuts als pals. A més a més, com a punt culminant de la

Taxio se'n va

mala sort, l'equip visitant va aconseguir el gol de la victòria faltant només 7 segons per a la fi. També se li podrien reprotxar a l'equip els moments de desconcert que viu, en massa ocasions, sobretot durant les segones parts i que els rivals aprofiten per a fer unes remuntades que, desgraciadament, ja estan tornant-se en habituals en contra del Benicarló. Bé, el fet és que l'equip cadufero ha entrat en una dinàmica perdadora molt preocupant i veurem com se'n surt d'aquesta perillosa situació ja que s'ha situat en posició de promoció de descens.

Al final del partit es van produir alguns incidents provocats pel porter del MRA que es va encarar a l'afecció local amb gestos provocatius.

A l'entrenador del Benicarló, Taxio Gutiérrez, en la roda de premsa posterior al partit se'l va veure molt afectat per la derrota, preludi del que anava a passar dilluns. El club convocava a la

premsa per anunciar el relleu de l'entrenador burgalés, estrictament per motius personals, res a veure amb els darrers resultats de l'equip. Taxio continuarà lligat al club desenvolupant altres labors encara no concretades, encara que ell va manifestar que el que més li agradaria ara mateix seria ensenyar als joves jugadors de les categories inferiors del club. També es va a donar a conèixer el nom del substitut que serà un vell conegut de l'afecció benicarlonda com és Miki. Des d'ací li desitgem molta sort i que pugui treure l'equip de la delicada situació actual.

Per finalitzar, assenyalar que la propera jornada es disputa el proper dia 17, ja que el proper cap de setmana la selecció espanyola de futbol sala disputa compromisos internacionals. El Benicarló Grupo pobleŧ jugarà contra el Bilbo a terres basques.

Benicarló, centre dels bonsais

text NATÀLIA SANZ · JORDI MAURA

Tomio Yamada, Gran Sensei del Bonsai Japonés, va impartir diumenge passat un curs a Benicarló. L'acte tenia lloc en el marc de la I Fira Nacional de Bonsai que es va celebrar en la ciutat, organitzada per l'associació local d'este art mil·lenari. Yamada va ensenyar a un grup de privilegiats "bonsaistes", tècniques avançades sobre el tractament que cal aplicar als arbres que es volen convertir en bonsais. En la sala, un nombrós públic va poder seguir a través d'un circuit tancat de televisió les explicacions i els moviments del mestre. El Gran Sensei va estar acompanyat durant el curs per Chiharu Imai, director de l'Escola Japonesa de Bonsai per a Espanya, que té la seua seu a Benicarló i que va ser oficialment presentada dissabte a la vesprada.

Paral·lelament als tallers, es va desenvolupar la Mostra de bonsai de tardor, que va comptar amb tres exemplars propietat de l'expresident del Govern, Felipe González. En el pati del complex educatiu La Salle, d'altra banda, van estar oberts els estands de les firmes comercials que es van desplaçar a Benicarló per a promocionar els seus productes. Cal destacar que nombrosos curiosos i aficionats van visitar al llarg de tot el cap de setmana les instal·lacions.

Els actes de la trobada van finalitzar el dilluns amb l'excursió que va visitar les oliveres mil·lenaris de Canet lo Roig i Xert. A la vesprada, els tallers d'evolució de bonsais, impartits per membres de l'Associació Bonsai de Benicarló, van tancar els actes d'esta primera trobada nacional.

